

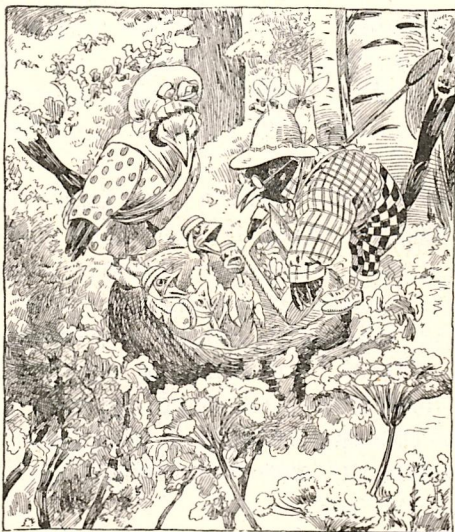
село надъ яйцата си, а мъжкиятъ запѣ една хубава пѣсенъ, която се разнасяше далечъ изъ гората.

Въ продължение на четиринадесетъ дена женската мжти прилежно, а мъжкиятъ косъ — подскачаше наоколо и ловѣше пеперуди, червейчета и мушици, които забождаше на съсѣднитѣ до гнѣздото трънчета, така че да може женската набързо да става и да си ги взема.

На петнадесетия день черупкитѣ на яйцата се пукаха на двѣ и се излупиха четири малки, голички пиленца, които отвориха широко своитѣ млади човки. Мъжкиятъ ги разглежда грижливо.

— „Тѣ сж слѣпи, каза той, но скоро ще прогледнатъ“.

— „Колко сж хубавички“! каза женската.

Мъжкиятъ хвъркна, послѣ се завърна и прѣзъ цѣлия день, както и въ продължение на много послѣдующи дни, той продължаваше да върши това. Всѣкой пжтъ, когато той се връщаше съ пълна човка, малкитѣ така отваряха своитѣ човки, като че ли никогато не можеха да се наситятъ. Но всичкитѣ не бѣха

еднакво лакоми. Едно отъ тѣхъ бѣ много по-лакомо отъ всички други. То успѣваше да вземе и най-много храна.

„Това ще стане чуденъ косъ“, казваше бащата. И извиваше човката му назадъ.